

Po těchto úvahách nemohl nss uznati, že žal. úřad neměl ve správních spisech dostatečného skutkového materiálu pro řečený svůj závěr a že způsobil procesní vadu, nekonal-li dalšího šetření o účelu rozpočtové položky 40.400 Kč. Že by pak právní názor žal. úřadu, že zákon nepřipouští zařazovati do školního rozpočtu položky na vydání, k nimž pravděpodobně v rozpočtovém období ještě nedojde, odporoval zákonu, stížnost nenamítá.

Konečně vytýká st-lka jako nezákonnost, že zem. výbor zrušil zařazení celé položky 40.400 Kč, ačkoli ostatní zúčastněné obce vůbec proti školnímu rozpočtu na rok 1931 opravného prostředku nepodaly a tedy kvoty na ně připadající vešly v moc práva. Směl tedy zem. výbor usnesení mšr-y z-cké zrušiti jen ohledně podílu, který z oněch 40.400 Kč připadá na město H. — Ani v tom nelze stížnosti dáti za pravdu.

Podle § 41 mor. zák. o zřizování škol z 24. ledna 1870 č. 17 z. z. mor. ve znění zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z roku 1906 má mšr školního obvodu, zahrnujícího několik místních obcí nebo částí místních obcí, rozvrhnouti schodek školního rozpočtu, neuhrazený vlastními příjmy školní obce, na místní obce. Plyne z povahy rozpočtu jako finančního plánu pro hospodaření v určitém časovém úseku, že školní obec může míti na týž rozpočtový rok jen jediný platný rozpočet. Nutno tudíž při rozvrhu mezi konkurenční činitele vycházeti z té cifry rozpočtového schodku, která je vykázána v pravoplatném rozpočtu na dotyčný rozpočtový rok, a nemůže při výpočtu příspěvkové kvoty býti vzat za základ při každém z konkurenčních činitelů rozpočtový schodek jiný podle toho, zda ten který z nich použiv či nepouživ opravných prostředků proti rozpočtu docílil snížení rozpočtového schodku nebo ne. Prosadí-li tedy některý z poplatníků (konkurenčních činitelů) opravnými prostředky změnu rozpočtu, přichází taková změna k dobru nejen jemu, nýbrž také ostatním poplatníkům (konkurenčním činitelům) (srv. Boh. A 3881/24), stejně jako dosáhne-li některý z konkurenčních činitelů snížení své příspěvkové kvoty, způsobí tím nutnost nového rozvrhu schodku, aniž by ostatní zúčastnění konkurenční činitelé mohli proti tomu namítati, že jejich příspěvková povinnost byla již původním rozvrhem vůči nim pravoplatně stanovena, neboť jinak by event. mohlo dojít k tomu, že by celý rozpočtový schodek se vůbec nemohl uhraditi.

Uznal-li tedy zem. výbor zařazení položky 40.400 Kč do školního rozpočtu na rok 1931 nezákonným, působí z toho vyplývající snížení rozpočtového schodku i ve prospěch ostatních konkurenčních činitelů, a nelze uznati správným názor stížnosti, že žal. úřad měl zrušiti položku 40.400 Kč jen onou kvotou, která připadá z ní na město H.

Po těchto úvahách dospěl nss k zamítnutí všech tří stížností pro bezdůvodnost.

Č. 11.150.

Samospráva obecní. — Řízení správní: I. * Pojišťovna není na základě pojišťovací smlouvy oprávněna uplatňovati svým

jménem nárok, který pojištěnému vzchází z § 37 obec. zřiz. čes. vůči obci. — II. Nárok na náhradu škody podle § 37 obec. zřiz. čes. je nárokem práva veřejného.

(Nález ze dne 16. března 1934 č. 19.930/32.)

P r e j u d i k a t u r a: ad II. Boh. A 5529/26.

V ě c: Mezinárodní úrazová akciová pojišťovací společnost ve Vídni, ředitelství v Praze, proti zemskému úřadu v Praze o legitimaci ve věci náhrady škody podle § 37 obec. zřízení.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním presentovaným u osp-é v Přísečnici dne 28. května 1927 vzesla st-lka petit, aby bylo rozhodnuto, že obec P. jest podle § 37 čes. obec. zřiz. povinna nahraditi jí škodu způsobenou tím, že dne 4. listopadu 1925 se probořil v P. pod automobilem konsumního a spořitelního družstva v Ch., pojištěným u st-lky, kanálový kryt, při čemž byl automobil poškozen.

Rozhodnutím z 31. srpna 1928 osp v Přísečnici tuto žádost z meritorních důvodů zamítla, neshledavši, že jsou dány podmínky zavinění ve smyslu § 37 obec. zřiz.

Z podnětu odvolání podaného dnešní st-lkou zrušil zem. úřad nař. rozhodnutím zmíněný výměr pro nezákonnost podstatně proto, že rozhodováno bylo o nároku strany nelegitimované, a podání de pres. 28. května 1927 odmítl jako nepřipustné. V důvodech bylo blíže dovozeno, že v § 37 jde o oprávnění práva veřejného, které jest jako všechna práva veřejná nezczizitelným a nad to právem subjektivním, t. j. právem daným přímo jen tomu, komu opomenutím povinností obci uložených škoda vznikla. § 1393 o. z. o. vymezuje předmět cesse praví výslovně, že jen zczizitelná práva jsou předmětem postupu. Práva, která lpí na osobě, s ní zanikají a nemohou býti postoupena.

Ve stížnosti podané proti tomuto rozhodnutí namítá stěžující si pojišťovna nejprve, že v daném případě nejde o poměr práva veřejného. Námitku tuto nemohl nss shledati důvodnou, setrvav na právním názoru, vysloveném zejména v nál. Boh. A 5529/26, stížností citovaném, že totiž nárok na náhradu škody, plynoucí z § 37 čes. obec. zřiz., jest nárokem práva veřejného.

V dalším svém obsahu dovozuje stížnost, že nař. rozhodnutím byla st-lce nesprávně upřena legitimace i tehdy, kdyby skutečně šlo o poměr práva veřejného. Nešlo prý o pouhou cessi, nýbrž o případ § 16 pojišťovacích podmínek, podle něhož již při uzavírání pojistky, ještě dříve než jakákoli škoda vznikne, vyhrazeno jest pojišťovně právo na náhradu. Zanedbáním policejní povinnosti obce vznikla tedy podle tvrzení stížnosti škoda přímo st-lce a družstvo, jakožto majitel poškozeného předmětu, ani nebylo oprávněno se domáhati náhrady škody z titulu § 37 obec. zřiz.

Tu si však stížnost mylně vykládá předpis § 37 obec. zřiz. Mluvě o škodě, »která by komu vzešla z opominutí povinností, jež ukládá

obci zákonná policie místní«, má tento předpis podle celé své další textace na mysli pouze a výhradně subjekt, který utrpěl zmíněným opominutím přímo škodu. Jedině mezi obcí a tímto poškozeným existuje veřejnoprávní poměr, založený §em 37 obec. zřiz., a jedině tento poškozený může v příslušném řízení vystupovati jako strana, pokud ovšem právní řád určitou disposicí nepřipouští sukcesí.

Stížnost se domnívá, že takovýto výjimečný případ zde nastal, poněvadž v pojišťovací smlouvě, kterou poškozené družstvo uzavřelo s dnešní st-lkou, obsaženo jest v § 16 ujednání, výše citované. Leč tu stížnost přehlíží, že takového soukromoprávní ujednání mohlo by míti vliv na seskupení procesních stran, v zákoně určené, jen tehdy, kdyby existovalo pozitivní ustanovení, připouštějící takovouto alteraci. Existenci takové normy ani stížnost netvrdí, ani nss neshledal.

Jiná by byla otázka, zda a do jaké míry může strana soukromoprávně disponovati i takovou majetkovou podstatou, která jí vyplyne z uplatnění nároku veřejnoprávního. Avšak v řízení, v němž existence veřejnoprávního nároku má býti teprve zjištěna, takovýmto ujednáním nemůže býti bez výslovného ustanovení zákona alterováno procesní seskupení stran.

Nepřestalo tedy býti v daném případě i přes opačné smluvní ujednání poškozeným na poli § 37 obec. zřiz. jedině družstvo, jehož majetku se škoda přihodila, a právem proto upřelo nař. rozhodnutí dnešní st-lce legitimaci uplatňovati svým jménem vůči obci P. nárok plynoucí z § 37 čes. obec. zřiz.

Č. 11.151.

O b e c n í v o l b y. — Z d r a v o t n i c t v í: * Státní obvodní lékař, ustanovený podle zák. č. 332/20 Sb., jest vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva podle § 5 č. 2 řádu volení v obcích z 31. ledna 1919 č. 75 Sb.

(Nález ze dne 16. března 1934 č. 20.303/33.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 9259/31.

V ě c: MUDr. František Th. v J. proti zemskému úřadu v Praze o volitelnost za člena obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K námitkám Heřmana K. a spol. proti volbě obecního zastupitelstva v J., provedené 27. září 1931, zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím volbu st-le za člena obecního zastupitelstva z těchto důvodů: Podle ustanovení § 5 č. 2 obec. řádu vol. nemohou býti voleni za členy obecního zastupitelstva úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Právní povaha služby obvodního lékaře jest určena zákony z 15. dubna 1920 č. 332 Sb. a ze 13. července 1922 č. 236 Sb., z nichž jde najevo (§§ 1, 2 a 7 zák. č. 332/20 a § 9 zák. č. 236/22 Sb.), že obvodní lékaře sluší pokládati za úředníky státní,